

Arrest

nr. 210 343 van 28 september 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat E. LUNANG
Oudergemlaan 68/31
1040 BRUSSEL

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 september 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende het bevel tot terughrijving en van de beslissing tot intrekking van een visum, beide van 15 september 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. LUNANG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Guineese nationaliteit, kwam op 14 september 2018 aan op de luchthaven van Brussel Nationaal, komende uit Istanbul met vlucht TK1939 en met bestemming Frankrijk.

Hij was in het bezit van een nationaal paspoort van Guinee en van een visum type C afgegeven door de Franse vertegenwoordiging, geldig van 10 november 2017 tot 9 november 2020 voor een duur van 90 dagen met het oog op toerisme.

Op 15 september 2018 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot terugnrijving en de beslissing tot intrekking van het visum. Dit zijn de bestreden beslissingen.

Verzoeker werd op 24 september 2018 In het UZ Brussel geopereerd aan een vitrectomie aan het rechteroog wegens een netvliesloslating. Medische controles zijn nog gepland op 2 oktober 2018 en 24 oktober 2018.

Op 25 september 2018 stelde de centrumarts van het transitcentrum Caricole dat verzoeker om medische redenen niet verwijderd mag worden. De op 26 september geplande vlucht werd geannuleerd. Een nieuwe evaluatie is voorzien op 3 oktober 2018, daags na de geplande medische consultatie bij de oftalmoloog.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in zoverre ze is gericht tegen de beslissing tot terugnrijving

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

2.2.2. Verzoeker bevindt zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering vermoed.

2.2.3. De verwerende partij stelt dat het uiterst dringende karakter niet is aangetoond, omdat de terugnrijving thans niet imminent is en werd geannuleerd alvorens de huidige vordering werd ingediend. Verzoeker werd op 25 september 2018 om medische redenen niet geschikt bevonden om te vliegen en een nieuwe evaluatie is gepland op 3 oktober 2018, nadat verzoeker op consultatie is geweest bij de oftalmoloog in het UZ Brussel.

2.2.4. De Raad is, samen met de verwerende partij, van oordeel dat, aangezien verzoeker blijft vastgehouden en de bestreden beslissing niet werd ingetrokken, hij zonder meer op grond van deze beslissing gedwongen kan worden verwijderd. Dat de tenuitvoerlegging van de terugnrijvingsmaatregel

niet imminent zou zijn, kan niet worden bijgetreden, nu reeds op 3 oktober 2018 de centrumarts een nieuwe evaluatie zal maken van de toestand van verzoeker.

2.2.5. Aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “*middel*” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Daarenboven volgt uit artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet dat in het kader van de procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid *“De kamervoorzitter of de rechter in vreemdelingenzaken een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek [doet] van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”*

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. Verzoeker voert onder andere de schending aan van artikel 3 van het EVRM en betoogt in essentie dat hij om medische redenen het Belgische grondgebied niet kan verlaten.

2.3.2.2. De verwerende partij stelt:

“Waar verzoeker een schending van artikel 3 EVRM aanvoert blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op 24.09.2018, in het UZ Brussel, aan zijn oog werd geopereerd en er aldus rekening werd gehouden met zijn medische situatie. Er werd alles aan gedaan om een schending van artikel 3 EVRM te voorkomen.”

2.3.2.3. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *“Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.”* Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en het gedrag van de verzoekende partij (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het weze herhaald dat, luidens artikel 39/82, § 4 van de Vreemdelingenwet, om conform te zijn met de eis van een daadwerkelijk beroep, de Raad een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek doet van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd. Dit impliceert dat ook rekening wordt gehouden met nieuwe bewijsstukken in het kader van een onderzoek naar een eventueel risico dat verzoeker zou worden blootgesteld aan het risico te onderworpen te worden aan de schending van artikel 3 van het EVRM.

Uit de feiten blijkt dat niet ernstig kan worden betwist dat verzoekers gezondheidstoestand ernstig is. Het gegeven dat hij, terwijl hij werd vastgehouden met het oog op terughrijving, een dringende oogoperatie heeft moeten ondergaan en het feit dat de centrumarts hem thans om medische redenen niet geschikt acht om te worden verwijderd, bevestigt dat.

De verwerende partij kan tot op zekere hoogte worden gevolgd waar zij stelt dat, doordat verzoeker inmiddels werd geopereerd aan zijn oog, er alles aan gedaan werd om een schending van artikel 3 van het EVRM te voorkomen. Echter, de niet-betwiste vaststelling dat verzoeker thans niet fit-to-fly is bevonden door de centrumarts is niet verzoenbaar met de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugdrijving. Deze beslissing is in het rechtsverkeer aanwezig en kan als rechtsgrond dienen om zonder meer over te gaan tot de verwijdering van verzoeker, hetgeen in de huidige stand van zaken een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM met zich zou kunnen brengen. In de mate dat de verwerende partij in haar nota nog stelt dat geen schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangetoond bij een terugdrijving naar Turkije omdat uit de stukken die door verzoeker werden toegevoegd is gebleken dat hij in Istanbul door een oogarts werd onderzocht en dat die niet aangaf verzoeker in Turkije niet te kunnen behandelen of op te volgen, kan worden volstaan met een verwijzing naar het advies van de centrumarts die zelf van oordeel is dat verzoeker om medische redenen niet kan worden verwijderd.

2.3.2.4. Het middel is in de besproken mate ernstig. Derhalve is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze laatste voorwaarde is onder meer vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

2.4.2. Gelet op het ernstig bevinden van een middel dat gerelateerd is aan artikel 3 van het EVRM, is dit *in casu* het geval.

2.4.3. Hieruit volgt dat is voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde om over te gaan tot schorsing zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, wordt de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot terugdrijving geschorst.

3. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen de beslissing tot intrekking van het visum.

3.1. De gedwongen verwijdering van verzoeker op grond van het geschorste bevel tot terugdrijving van 15 september 2018 zal niet kunnen plaatsvinden tot de bevolen schorsing desgevallend wordt opgeheven door de Raad. De tenuitvoerlegging van deze terugdrijvingsmaatregel is derhalve niet langer imminent door deze schorsing.

3.2. In deze omstandigheden is het niet aannemelijk dat de eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot intrekking van het visum volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

3.3. Het uiterst dringende karakter van de huidige vordering in zoverre ze is gericht tegen tweede bestreden beslissing is, gelet op de tussengekomen schorsing van de terugdrijvingsmaatregel, niet aangetoond. De vordering, in zoverre ze is gericht tegen de beslissing tot intrekking van het visum, moet derhalve worden verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende het bevel tot teruggrijving van 15 september 2018 wordt bevolen.

Artikel 2

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. WIJNANTS